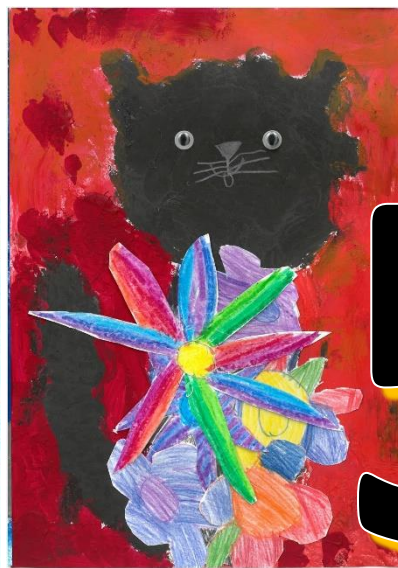
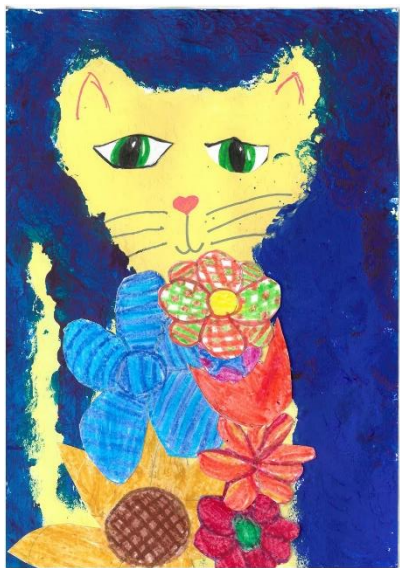

ŠKOLNÍ

ZPRAVODAJ

Č
E
R
V
E
N

5

ROČNÍK
2022/2023

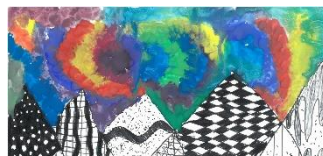
ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

ČERVEN
2023

Obsah

ÚVOD.....	- 3 -
1. LOUČÍ SE DEVĚTÁCI	- 3 -
1.1. JAK ŠEL ČAS S 9. A ZA ALEJÍ	- 3 -
1.2. TŘÍDA 9. B	- 6 -
1.3. 9. C ZA ALEJÍ SE NÁM LÍBILLO	- 11 -
1.4. TŘÍDA 9. D.....	- 15 -
2. OCENĚNÍ PEDAGOGŮ ZE ZAALJKY	- 16 -
3. PROJEKT ERASMUS – ŠPANĚLSKO	- 16 -
4. ISLAND – VÝJEZD PEDAGOGŮ	- 20 -
5. STÁŽ V NIZOZEMÍ.....	- 20 -
6. DĚTI MALUJÍ PRO KONTO BARIÉRY – INSPIROVÁNO UMĚLECKÝM DÍLEM	- 21 -
7. DEN ZEMĚ 2023	- 21 -
8. MONTESSORI	- 22 -
8.1. VÝLET VÁTÉ PÍSKY A ZÁMEK MILOTICE	- 22 -
8.2. TŘÍDA ME V PRAZE.....	- 23 -
8.3. MA – NAŠE TŘÍDA ŽIJE HMYZEM	- 23 -
9. SLUŇÁKOV.....	- 24 -
10. ŠKOLA V PŘÍRODĚ 2023 – REVIKA VIZOVICE.....	- 25 -
11. AKTIVITY 6. B	- 25 -
11.1. NAŠE RANNÍ SETKÁVÁNÍ 6. B	- 25 -
11.2. DEN ZEMĚ – SLEPÁ RAMENA ŘEKY MORAVY	- 26 -
11.3. 3. MÍSTO V DUBNOVÉ VÝZVĚ 10 000 KROKŮ – ZAALJKA – KOČIČKY A PEJSCI 6. B	- 26 -
11.4. BĚH KUNOVSKÝM LESEM.....	- 27 -
12. DESKOVÉ HRY	- 27 -
13. BESEDA A AUTOGRAMIÁDA S PETREM HORÁČKEM.....	- 28 -
14. LIMONÁDOVÝ JOE – SLOVÁCKÉ DIVADLO	- 28 -
15. PŘÍBĚHY – VYJMENOVANÁ SLOVA.....	- 28 -
16. ZAHRADNÍ SLAVNOST – ŠKOLA ZTRACENÁ VE FILMU – VE FOTOGRAFII.....	- 29 -
17. POLONÉZA 9. ROČNÍKU VE FOTOGRAFII.....	- 30 -

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY ZA ALEJÍ 1072, UHERSKÉ HRADIŠTĚ

REDAKCE: SIMONA BLAHOVÁ (6. A), ESTER BERNATÍKOVÁ (7. A),
BARBORA BÍLOVÁ (7. A), ELLIE MARIA MILANI (7. A),
TEREZIE KOŽELUHOVÁ (8. A), TEREZA OMEJKOVÁ (8. A),
MATYÁŠ DVOULETÝ (9. B), VIKTOR FERFECKÝ (9. B)

ILUSTRACE: 1. STUPEŇ
PNGEGG.COM

ČASOPIS PRO TISK PŘIPRAVILY MGR. A. NAVRÁTILOVÁ A BC. M. KNOTOVÁ

Úvod

Ahojky,

zdravíme všechny čtenáře Školního zpravodaje. A že je se na co v posledním čísle letošního školního roku těšit!

Devátáci se loučí se Zaalejkou, proběhly aktivity v rámci projektu Erasmus+, naši učitelé vyjeli za poznáním škol v zahraničí. Máme za sebou školy v přírodě, absolventské práce, výlety.

Před sebou máme už na dohled vytoužené prázdniny. Přejeme všem, ať jsou plné odpočinku, krásného počasí a zážitků, na které se nezapomíná.

Redakce Školního zpravodaje

1. Loučí se devátáci

1.1. Jak šel čas s 9. A Za Alejí

1. třída

Ještě, než jsme nastoupili do první třídy, jsme absolvovali adaptační pobyt na Kopánkách, kde jsme se seznámili s našimi budoucími spolužáky. Na konci tohoto pobytu jsme byli rozděleni na dvě třídy - 1. A a 1. B. Na začátku školního roku přšelo, tudíž zahájení našeho prvního ročníku se uskutečnilo v tělocvičně, byla tam tenkrát hodně velká tlačeniice. Bývalo zvykem, že prvňáčky vedli do tříd devátáci, ale z důvodu nepříznivého počasí nás nikdo nevedl ani do tříd. Jako první jsme se začali učit písmenka a postupně jsme se propracovali k delším větám a následně jsme se naučili číst. K této příležitosti jsme dostali Slabikář a pasovali nás na čtenáře. V zimě jsme začali chodit na zimní stadion a učili jsme se bruslit. Také jsme začali navštěvovat školní bazén, který nám momentálně sahá po kolena. Na jediné výlety, které si pamatujeme, jsme vyrazili do Milotic na zámek a do hodonínské ZOO. Na zámku nás čekalo překvapení v podobě pravých kostýmů princů i princezen. Školní rok jsme zakončili vystoupením na Zahradní slavnosti. Tento školní rok jsme si našli kamarády, kteří s námi drží partu dodnes.

2. třída

Jelikož se naše cesty spojily až v šesté třídě, do té doby byl každý v jedné ze tří tříd (A, B, M). Třídy A a B měly program, na který jezdily většinou společně. Bohužel se v tomto ročníku neodehrálo moc zajímavých akcí. Jednou z těch zajímavých byla návštěva Mikuláše v našich třídách. Na tento den jsme měli přijít v kostýmech. Holky v kostýmu anděla a kluci v kostýmu čerta, ne všem se to ale podařilo splnit, to ale nikomu nevadilo. Když k nám přišli „praví“ Mikuláš, andělé a čerti, všichni se začali obávat, jestli neprovedli něco tak závažného, že by si je mohl chtít čert odnést. Když nám čert řekl, že jsme se nikdo neprovinili tak moc, aby nás musel odnášet, všem nám spadl kámen ze srdce. Všichni dostali balíček ovoce se sladkostmi a byli spokojeni za takové dary. Mikuláš odešel ze třídy a my se pustili do všech těch sladkostí. Na konci školního roku jsme se vydali na náš první výlet s vícedenním pobytem. Na tento pobyt nás dopravil autobus, který si to namířil směrem k vesnici Čeložnice. Přijeli jsme na konec vesnice, tam nás autobus vysadil. Čekalo na nás již auto s vozíkem. Dostali jsme pokyn, abychom přijeli s kufry k vozíku a nechali je tam. Vydali jsme se na cestu k penzionu a později při naší cestě nás objíždělo auto s našimi kufry. Naše cesta skončila a my se měli ubytovat, učitelé nás rozdělili do pokojů a my jsme si mohli odpočinout. Po krátkém odpočinku si

nás svolali a rozdělili do skupin, ve kterých jsme byli po celou dobu našeho pobytu. Náš pobyt trval pět dní, za tento čas jsme toho hodně prožili, zkusili si věci, které jsme ještě nedělali, a pobyt si velmi užili. Montessori třídy byly od A a B oddělené, jediné, co stojí za zmínku v 2. třídě u Montessori, je nejspíše Noc s Andersenem. Setkali jsme se v 17 hodin před školou a pustili nás do naší třídy. Jako povinnou výbavu jsme si měli vzít spací pytel, karimatku, polštář a jídlo. Když jsme se všichni dostavili, vybrali jsme si film, na který se budeme dívat. Když se setmělo, přišla na řadu stezka odvahy, rozdělili jsme se do dvojic a mohli jsme vyrazit. Tuto stezku odvahy nám připravili osmáci, kteří nás velmi dobře postrašili. Po stezce jsme se dodívali na film a šli spát. Ráno jsme se vzbudili a mohli jít domů. Jeden z našich spolužáků chodil na úplně jinou školu. Tato škola se nachází ve Strážnici a vzpomíná na ni velmi rád. Ve druhé třídě toho zažil hodně zlého i dobrého. Spolužáci byli zvláštní a zatáhli mě do spousty nepříjemných situací, za které na nás dokonce zavolali Policii ČR.

3. třída

Ve třetí třídě jsme zažili spoustu výletů a akcí, na které si bohužel moc nepamatujeme, ale přeci jen nám v paměti utkvěl výlet na ranč Všemina. Na ranči jsme se seznámili se zvířátky a s kovboji, prošli jsme si celý ranč a měli možnost se projet na poníkovi. Také jsme se schovávali před zlou banditkou, která před námi ujížděla na koni. Ke konci jsme si zahráli kvíz ohledně celé akce na ranči o možnost zkusit si výcvik

psa. Dalším střípkem, který nám zůstal v paměti, je Den Země. Jeli jsme na výlet do Ostrožské Nové Vsi, k lázním na Včelí stezku. Vysedli jsme z vlaku v Kunovicích na železniční zastávce a měli v plánu přejít do lázní v Ostrožské Nové Vsi. Tam jsme prošli jen začátek celé stezky, neboť počasí nám nepřálo a prvotní vítr se proměnil v nevladatelný déšť. A tak jsme se museli vrátit nejbližším vlakem do Uherského Hradiště. I když z tohoto ročníku nemáme moc vzpomínek, pořád to je součástí naší cesty touto školou.

4. třída

Byl rok 2017 a my jsme nastupovali do čtvrté třídy, náš poslední rok s tehdejšími třídními učiteli. Upřímně už si toho moc nepamatujeme, ale jeden z nejlepších zážitků byla škola v přírodě v Čeložnicích. Jely jsme obě třídy dohromady a všichni jsme si to společně v přírodě moc užili. Dále jsme měli spoustu akcí jako návštěva Památníku Velké Moravy, měli jsme Den prevence a Den zubů, byli jsme na Dni Země a v Trnce. Na Den učitelů, kdy žáci učí žáky, nás přišli učit žáci z vyšších ročníků a bylo to tak super, že si to pamatuju doteď, bylo to pro nás tehdy úplně fascinující, když si pro nás hodinu připravili deváťáci. Ti si pro nás také chystali i Den dětí 1. června, a to byl taky náš poslední Den dětí na školním hřišti. Ve čtvrté třídě jsme také absolvovali jízdy na kole na dopravním hřišti, kde jsme to všichni úspěšně zvládli a dostali průkazku cyklisty. Byli jsme také aspoň dvakrát v knihovně a měli historickou prohlídku Uherského Hradiště a tu jsme zakončili prohlídkou a přednáškou v kostele. Nevím, kdy přesně, ale měli jsme také ranní setkávání, kde kluci kouzlili a holky tančily. A konec roku jsme zakončili krásným vysvědčením s vyznamenáním.

5. třída

V roce 2018 nám začala pátá třída. Přišli k nám dva noví spolužáci, jeden je ze Strážnice a ta druhá byla naše milovaná spolužačka ze Vsetína. Mysleli si, že nezapadnou do téhle třídy, ale našli si kamarády hned první týden a hned další týden jsme všichni společně dělali nepořádek. Ze začátku roku jsme šli

bruslit na zimní stadion v UH společně s 5. B. Na konci listopadu jsme vedli ranní setkávání na téma Superstar. Těsně před Vánocemi jsme šli do kuchyňky péct cukroví a perníčky. Dále jsme byli kině Hvězda na mezinárodní Den autismu. V polovině dubna jsme se šli podívat do Základní školy v Jarošově, abychom poznali naše budoucí spolužáky. V dubnu jsme se vydali společně s 5. B do Hradčovic v rámci Dne Země. V polovině května jsme byli s 5. B pod Buchlovem v muzeu lesnictví, kde jsme se vydali na naučnou stezku okolo Buchlova. Měli jsme tam výborný program. Střelba z luku, kvíz, a nakonec jsme opékali špekáčky. Na konci školního roku jsme jeli na výlet na Žitkovou.

6. třída

Šestou třídu jsme zahájili adaptačním pobytem na indiánskou tematiku v penzionu Jana v Mlýnkách. V našem programu byly seznamovací hry, rozdělení kmenů podle přírodních živlů, malování na kameny, spolupráce – handicap, outdoorové aktivity, výroba korálkových ozdob, zapálení menhiru, pouštění lampiónu přání a spousta dalších aktivit. Po dvou užitých dnech jsme se všichni šťastní vrátili domů. O 3 měsíce později na začátku prosince jsme se připravovali na jarmark. V pracovní výchově jsme pekli perníčky, ve výtvarné výchově jsme vyráběli soby, přání, stromečky a další vánoční výrobky. Některé výrobky jsme vyráběli doma s našimi rodiči. Na další pololetí v lednu nás dorazilo do třídy pouze sedm. Tak jsme se spojili s 6. B a vyrazili do knihovny BBB. Povíдали nám o literárním pořadu na téma Robinson Crusoe. Po skončení programu jsme měli možnost si prohlédnout knihovnu a knihy.

Šestý ročník uběhl jako voda, velice jsme si celý ročník užili a sblížili naše vztahy.

7. třída

Po dlouhé době jsme se vrátili zpět do školy a doufali jsme, že budeme mít konečně normální školní rok. Na začátku školního roku jsme jeli na adaptační pobyt. Na Vánoce jsme si ve škole předali dárky, andělskou poštu a užili jsme si vánoční atmosféru. V polovině března jsme měli online besedu se Slováckým divadlem – s herečkami divadla a povíдали jsme si o muzikálech. Na začátku jara jsme psali různé básničky o přivolávání jara. V červnu jsme se zúčastnili běhu Kunovským lesem. Na konci června jsme navštívili farmu našeho spolužáka a moc jsme si to užili. A úplně na konci školního roku jsme jeli na výlet na Spálovský mlýn společně s 7. C. Myslím, že to byl jeden z nejlepších výletů, kromě toho hurikánu ☺.

8. třída

Náš předposlední školní rok jsme zahájili stejně jako oba dva předešlé ročníky, a to adaptačním pobytem na Mlýnkách. Je smutné, že odcházíme, ale trilogie Mlýnky se rádi zbavíme (jídlo, ubytování).

Do Vánoc se toho nic moc nedělo, občas jsme se učili ve škole, občas doma, tzv. hybridní výuka. Následoval až slavnostní oběd, kdy jsme měli možnost obsluhovat ostatní ročníky u vánočního oběda. Na lyžařský výcvik jsme jeli až v osmé třídě, jelikož rok před tím byl coronavirus. Cesta byla zdlouhavá a nudná. Jediná zajímavá věc, co se stala po cestě, byla ta, že v půlce kopce nám „zdechl“ autobus a museli jsme hodinu čekat, než se zase rozjede. Jinak lyžák byl nezapomenutelný zážitek jak pro učitele, tak i pro nás. V dubnu se naše třída zúčastnila Noci s Andersenem. Přespávali jsme po dlouhé době ve škole. Také jsme připravovali stezku odvahy pro nižší ročníky, která byla spíše vtipná než strašidelná. Ke konci roku se toho dělo

spoustu. Jako všichni osmáci jsme jeli na pár dní na Sluňákov. Tady se nás ujali lektoři, kteří nás naučili spoustu nového o přírodě. Naše třída to vyhodnotila jako jeden z nejlepších výletů. Hned poté k nám do školy zavítal cirkus Happy Kids, ve kterém jsme si mohli zkusit, jaké je to být cirkusákem. Školní rok jsme zakončili výletem na ranč Bystřička. Na prázdniny jsme odcházeli zcela vyčerpaní po náročném roce.

9. třída

Tento ročník je pro nás posledním na této škole. Zažili jsme spoustu zážitků, na které budeme rádi vzpomínat, a pár nás jich ještě čeká. Nejlepší vzpomínky máme z naší exkurze v Praze, kde jsme prošli některé z památek a navštívili Vinohradské divadlo. Celý výlet se zdál skvělý, při cestě zpět nás v metru překvapili revizoři a dostali jsme pokutu, ta se nakonec taky vyřešila. Na Vánoce celý devátý ročník organizoval mikulášskou nadílku pro naši školu i pro školky. Také nás čekal výběr střední školy a s ním spojený pohovor na úřadu práce, kde jsme si udělali profesní test. Mimo jiné jsme navštívili burzu středních škol. Pololetní vysvědčení se počítalo na střední školy, tudíž se všichni snažili. Hned po pololetí jsme museli odeslat přihlášky na vybrané školy. Další z výletů, který nám utkvěl v paměti a hned tak na něj nezapomeneme, je výlet do polské Osvětimi, kde se nám tajil dech ze všeho, co se tam v minulosti dělo.

1.2. Třída 9. B

1. stupeň

Ještě předtím, než jsme se všichni potkali ve škole, jsme měli první šanci se potkat na adaptačním pobytu před první třídou. Tam jsme měli zábavný program, a taky jsme se dozvěděli, v jaké třídě budeme po dalších pět let. Když jsme se pak potkali 1. září na začátku našeho prvního školního roku, tak jsme se někteří už trochu znali, ale až během první třídy jsme se začali kamarádit. Začaly se tvořit první skupinky kamarádů ve třídě, kluci si v družině hráli s auty, holky zase s panenkami a všechno bylo super. Ke konci roku jsme navštívili zámek v Miloticích, kde jsme měli prohlídku v kostýmech. Oblékli nás do kostýmů princů a princezen a s meči jsme se producovali po částech zámku. Jsou to výborné vzpomínky.

Druhou třídou naše kamarádství pokračovalo. V družině jsme vymýšleli čím dál komplikovanější hry. Druhou třídu jsme zakončili naší první školou v přírodě. Měla tematiku Ferdy Mravence. Kromě různých her jsme zde měli karneval, kde jsme byli převlečení právě za postavy z této pohádky. Byli jsme

zde na celý týden a byl to jeden z našich prvních výletů. Také nám ve škole začalo plavání, které bylo u nás ve školním bazénu.

Ve třetí třídě jsme se podívali na ranč Všemina, kde si pro nás připravili výborný program, kde jeden ze spolužáků byl šerif, který měl dopadnout jednoho lupiče. Jako malí jsme z této hry byli úplně unesení. Měli jsme i poslední rok v plavání, které jsme vždy měli

jedenkrát za týden, a ve většině případů se všichni těšili na volné plavání, kde jsme si mohli vzít pomůcky a dělat různé blbůstky.

Čtvrtá třída si pro nás připravila další školu v přírodě. Bylo to opět na stejném místě v Čeložnicích, ovšem s jinou tematikou. Tentokrát bylo téma Olympijské hry. Opět jsme zde hráli různé hry, převážně sportovní. Na školu v přírodě jsme si měli nachystat referáty o různých českých sportovcích, kteří dokázali uspět na olympiádě. Hrál se tu i fotbalový turnaj, který skončil zakopnutým míčem do keře, který se naštěstí našel, ale až následující den. Byl to také poslední rok s paní učitelkou Lenkou Koželuhovou a pro většinu to bylo smutné loučení.

Pátá třída byla pro nás změna, jelikož nás čekala nová třídní učitelka Kristýna Horáková, která s některými je doteď, tedy v 9. B. Ale pojďme se vrátit do 5. ročníku. Naši kmenovou třídu jsme měli o patro výš a měli jsme křídovou tabuli. Připadali jsme si jako velcí a dospělí, ale byl to teprve začátek. V tento rok jsme byli i na posledním bruslení, které nám dodává vůni nostalgie. Na poslední výlet v naší bývalé třídě jsme byli na Žitkové, kde jsme šli dlouho cestu pěšky na koupaliště, na kterém se všichni spálili od sluníčka, a byli jsme hodně unavení. Dělalí jsme zde i sportovní aktivity a znovu se nám stala příhoda se zakopnutým míčem, který pro tentokrát skončil v potoce, ale naštěstí jsme ho stihli vylovit, než uplaval. Pak jsme se vrátili zpět do školy a dozvěděli jsme se nové rozdělení tříd. Někteří byli smutní, že nebudou spolu ve třídě, ale teď z budoucna můžu říct, že každý si našel nějakého kamaráda.

První stupeň utekl pro všechny strašně rychle, někteří už i na něho zapomněli. Chceme poděkovat oběma třídním učitelkám za to, že nás připravily na budoucnost a že se o nás krásně staraly. Děkujeme za všechny vzpomínky a zážitky.

6. třída

Nastoupili jsme 2. září 2019 do naší školy. Čekala nás nová kapitola. Druhý stupeň. Přišli k nám noví spolužáci. Začali nás učit noví učitelé. Abychom se seznámili, jeli jsme na adapták. Měl zaměření na indiány a moc jsme si to užili. Ani jsme nemrkli a bylo pololetí. Přišlo něco příšerného, pandemie a rok 2020. Všichni jsme to brali jako pár týdnů volna. To jsme se však ohromně mýlili. Museli jsme řešit spoustu nových věcí. Učili jsme se online a spousta našich spolužáků se na to vykašlala. Řešili jsme problémy s mikrofonom, kamerou a pomalým internetem. Bylo to peklo, ale překonali jsme to a dokončili 6. třídu.

7. třída

Začátek školního roku 2020/2021 jsme naštěstí začali ve škole všichni zdraví. To nám vydrželo až do Vánoc, po Vánocích nás zavřeli do karantény. Ještě předtím, než jsme zase zůstali doma, jsme stihli upéct všichni vánoční perníčky po anglicku ve školní kuchyňce, taky jsme měli hezkou vánoční besídku, kde jsme si rozdali dárečky. Pak už následovala karanténa, nebyla až tak nudná, jak jsme mysleli, že bude,

měli jsme i veselé části než jenom učení online, a tak stále dokolečka. Mezi zábavné části patří třeba, když Matesovi vletěla do pokoje vosa, z toho vznikl při hodině taky pěkný rozruch. Taky když jsme měli hodinu hned na 8 hodin, tak půlka děcek byla ještě v pyžamu, županu nebo ještě třeba snídali. Potom, co jsme se už vrátili do školy, nás čekaly jenom samé akce jako třeba Den dětí, běh Kunovským lesem. Na třídní výlet jsme jeli na tři dny do rekreačního střediska Baldovec v Moravském krasu. Navštívili jsme tam Punkevní jeskyně, projeli jsme se na loďkách atd... Tento rok nebyl ničím zajímavý a byl dost nudný, alespoň ten výlet nám vyšel.

8. třída

V 8. třídě jsme vyjeli na adaptační pobyt, jelikož se naše třída potřebovala dát dohromady po karanténě. 18. října jsme jeli na Mlýnky, kde jsme si vyrobili masky ze sádry a také jsme dělali týmové aktivity a v lese jsme měli stezku odvahy. Pobyt trval 3 dny a naše třída se hodně sblížila. O Vánocích jsme pekli perníčky a byli jsme se podívat v Kozozoo a 22. prosince jsme měli tu čest obsluhovat u slavnostního oběda. V lednu jsme dostali naše pololetní vysvědčení a v únoru jsme vyrazili na náš lyžák, který jsme si velmi užili. Naše Noc s Andersenem byla velmi záživná, a kromě spánku jsme dělali nejrůznější aktivity.

Na Den Země si naše třída vyběhla na Brdo, kde jsme si opekli špekáčky a topinky. Další akcí byla exkurze na Sluňákově, kde jsme zažili 3 dny plné ekologických zážitků. Po dlouhé době k nám do školy zavítal již dlouho očekávaný cirkus. Celá naše třída se jej nadšeně zúčastnila. Náš třídní výlet se konal na ranči Bystřička, kde jsme zažili spoustu zážitků a dobrodružství. Celý 8. ročník byl opravdu vydařený a všichni na něj budeme rádi vzpomínat.

9. třída

Když se řekne 9. třída, dojde mi, že se každý den už ráno nesejdeme ve třídě plné hluku. V září jsme se těšili na nový školní rok plný dobrodružství, a hlavně pro nás deváťáky poslední, ale pomalu se blížil největší stres – přijímací zkoušky. I přesto, že se přijímací zkoušky rychle blížily, jsme si pořádně užili říjnový výlet v Praze. Další měsíce nás čekala příprava na přijímací zkoušky, ale i přes velký nával učení jsme je všichni úspěšně složili. Po přijímacích zkouškách nastal náročný nácvik na polonézu a pomalá příprava na absolventské práce. V mezičase se naše třída dokázala umístit na 4. místě celorepublikové matematické soutěže pro 9. ročníky. Poslední naší takovou větší akcí bylo zorganizování Dne dětí. Máme za sebou už i úspěšné obhajoby absolventek a teď už nás čeká jen výlet do Vídně, poslední společné zážitky, poslední společný třídní výlet a ukončení tohoto roku naší polonézou. Strašně rychle to uběhlo a za pár dní se blíží ukončení naší třídy. Prožili jsme spolu spoustu dobrodružství a máme na sebe vzpomínky i zážitky na celý život.

Rady deváťákům pro úspěšné přijímačky

Přijímačky. Většina lidí se jich bojí, ale nebojte, zas taková hrůza to není. Samozřejmě pokud se začnete připravovat dva dny před termínem, tak to nedopadne nejlépe. Stačí si jen udělat plán a poctivě se učit.

Základní otázka bývá: „A kdy se mám jako začít připravovat?“ Každý to má trochu jinak, někdo potřebuje méně, a někdo více času. První musí člověk zjistit, jak je na tom. První Cermat test bych si udělal na konci léta nebo na začátku září (samozřejmě češtinu i matiku v čase, který by byl k dispozici). Nevyšilujte, když budete mít 5 bodů z matematiky, spoustu věcí ani nebudete umět počítat, ale vše se naučíte. Podle svého výsledku se rozhodne, kdy začne intenzivní příprava.

Tabulka na přípravu:

	Matematika	Český jazyk
0-5	září	říjen
6-15	říjen	říjen
16-25	listopad	listopad
25-35	prosinec	listopad
36-40	leden	prosinec
41-49	leden	leden
50	únor	únor

(Doporučil bych dělat testy z roku 2015 na začátek, aby to nebyl takový šok.)

Další otázka bývá: „A jak se mám učit?“ Nesnaž se učit jednou týdně 5 hodin, každý den stačí chvíli a postupně zvyšovat čas. Matematiku se uč přes různé soubory např. všech geometrií nebo zlomků, co kdy byly na přijímačkách (paní učitelka Holčíková pomůže).

Co den před tím velkým dnem? Hlavní je se uklidnit a třeba někam zajít ven s kamarády a snažit se oprostít od nějakého učení, stejně by ses za den nic nenaučil. A hlavně žádný stres.

Viktor Ferfecký

Začít se učit nejpozději v lednu, nejlépe v listopadu (čím dříve tím lépe).

Čemu nerozumíte a fakt nevíte, napanikařte, máte ten čas se na to naučit.

Učení ve škole nestačí, potřebujete se učit i doma (ano, já vím, bude to možná nezvyklé).

Vybrat si jednu školu, na kterou se určitě dostanete, pak druhou třeba vysněnou.

Až to budete psát a fakt nebudete vědět první dva úkoly, hlavně žádná panika, vrátíte se k nim později.

Neučte se jeden den před přijímačkami, jen vás to vystresuje a nic už do té hlavy nenacpete.

Cvičit opravdu DENNĚ matematiku i český jazyk minimálně 1 hodinu... samozřejmě čím víc, tím líp, ale hlavně to nepřehněte a dávejte si přestávky.

Udělejte si příjemné prostředí k výuce například, že si zapálíte svíčku nebo že si uděláte jídlo.

Hlavně se učte v klidném prostředí, kde vás nikdo nebude otravovat.

Vypněte si mobil a dejte ho daleko od sebe, aby vás nesváděl ho pořád používat.

Dělejte si cermaty z minulých let, na tom si to nejlépe procvičíte.

Vezměte si jídlo a vodu k přijímačkám, nejlépe čokoládu třeba.

HLAVNĚ SE NESTRESUJTE, VŠICHNI TO DÁTE JAK NIC, STAČÍ POŘÁDNÁ PŘÍPRAVA.

Markéta Litošová

V první řadě je nejdůležitější vědět, na kterou školu se hlásíš a jak obtížné je se na ni dostat. Toto se dozvíš tak, že se na stránkách školy, na kterou se hlásíš, podíváš, kolik žáků se dřívější roky hlásilo a kolik z toho se dostalo. Na některých školách bývají vypsány i body žáků, kteří se hlásili, takže ti stačí mít z Cermatu víc než nejhorší, který se minulý rok dostal.

Kdy se začít učit dost ovlivňuje, kolik bodů z Cermatu dostáváš teď a kolik potřebuješ, aby ses na školu dostal.

Alfréd Blaha

Přijímací zkoušky jsou pro mnoho lidí velkou výzvou a mohou být velmi stresující. Pokud se chystáte na přijímačky na střední školy, je důležité, abyste se dobře připravili. Tady máte některé rady, které vám mohou pomoci připravit se na přijímací zkoušky:

Začněte se připravovat včas – čím dříve začnete s přípravou, tím víc času budete mít na zvládnutí celého tohoto chaosu.

Zkoušejte se průběžně – nečekejte až do poslední chvíle, abyste zjistili, co všechno ještě neumíte. Průběžně se zkoušejte, abyste si ověřili, co umíte, a zjistili, na které oblasti se musíte ještě zaměřit.

Využijte zdrojů online – Tomáš Chabada, Marek Valášek, nic víc snad říkat nemusím.

Odpočívejte – příprava na přijímačky může být velmi náročná a stresující. Je důležité si najít čas na odpočinek, abyste mohli být v maximální kondici na zkouškový den.

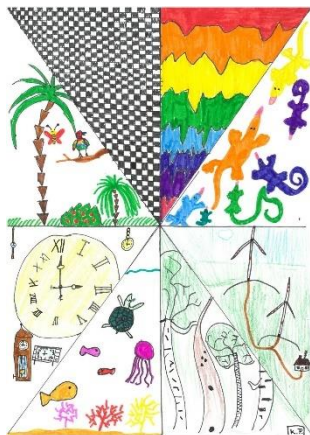
Zůstaňte klidní a pozitivní – zkoušky mohou být stresující, ale snažte se zůstat klidní a pozitivní. Věřte ve své schopnosti a věnujte se zkoušce s klidem a sebevědomím.

Dělejte CERMAT testy – někteří učitelé sice říkají, že cermaty vás nic nenaučí, ale u mě tomu tak rozhodně nebylo.

Roman Blaha

Začni se učit dřív než týden před přijímačkami. Když bude třeba už jen týden do přijímaček, nestresuj zbytečně, protože jestli ses učil nebo ne, už stejně nezměníš. Neříkám, že nemáš dělat nic, to rozhodně ne, ale už to učení nepoč 7 hodin denně, ale jen si k tomu sem tam sedni, abys nevyšel za cviku. Den předtím se nějak extra nezatěžuj a spíš si trochu odpočiň. Nestresuj, jestli se dostaneš nebo ne. Buď sebevědomý a věř si. Nezapomeň si nachystat věci už odpoledne, abys nic nezapomněl. Zkontroluj, jestli máš všechna pravítka, tužky atd.

David Maršálek

Na začátek bych chtěl zmínit, pokud se chcete dostat na maturitní obor, tak vám doporučuji se učit několik měsíců před zkouškou (já se začal učit cca půl roku).

Poslouchejte pozorně učitele a ostatní lidi, co mají s přijímačkami zkušenosti, a opravdu si od nich vezměte ty rady, které vám dávají (pomůže vám to!).

Poslouchejte i svoje rodiče, protože oni vás nejvíc podpoří, i když se vám zrovna nedaří.

Rozhodně si dělejte cermat testy z předchozích ročníků a stopujte si i čas, který je určen na dobu dodělení testů (matematika 70 minut, čeština 60 minut).

Po dokončení každého testu si test zkontrolujte, spočítejte body a následně si projděte test, kde jste udělali chyby.

Pokud najdete špatnou odpověď a nechápete, proč to bylo špatně, běžte do školy za učitelem a nebojte se ho zeptat, jak se ta daná úloha řeší.

Počet cermat testů bych doporučoval ze začátku každý týden dva testy (jeden z matematiky a jeden z češtiny), následně bych začal počet testů zvyšovat (týden do přijímaček už cermat testy nedoporučuju dělat).

Samozřejmě si nedělejte pouze cermat testy, ale i se normálně učte nějaké okruhy z předmětu (např. shoda přísudku s podmětem nebo různé rovnice si počítejte).

Týden do přijímaček už se jenom učte, co si potřebujete zopakovat nebo si spočítejte nějaké příklady.

Den do přijímaček se už neučte a udělejte si takový relaxační den a nejlépe je ho strávit s kamarády.

Večer doporučuju si nově vyměnit povlečení na lepší spánek a běžte spát fakt brzo!

Ráno si dejte dobrou snídani, která vás zasytí, ale nesmíte se zas přejíst.

Když dojdete na místo, nestresujte, protože dalších 150 lidí se stresuje úplně stejně jako ostatní.

Co dělat při testu, když se vystresujete, to vám neporadím, protože každý se stresem bojuje jinak. Na další den udělejte to samé jako minulý den a budete nejlepší.

Jakub Kohout

Na Plátně Za Alejí

V pátek 2. 6. proběhla velkolepá akce naší třídy 9. B, a to Na Plátně Za Alejí. Jednalo se o projekt v rámci pracovní výchovy. Akce se jmenovala Na Plátně kvůli tomu, že šlo o letní kino spojené s koncertem naší školní kapely.

Celé to začalo na začátku letošního školního roku, kdy nám pan učitel Martin Holčík, který nás má na pracovní výchovu, sdělil, jak bude letošní rok vypadat. Řekl nám o tom, že si letos založíme fiktivní firmu, se kterou uděláme nějaký projekt pro školu. Prvně jsme měli v plánu postavit na náměstíčku u školy pódium, ale po slušném odmítnutí pana ředitele jsme pak museli naši vizi změnit. A tak jsme se inspirovali nápadem minulých devátáků. V minulém 9. B byl nápad o uspořádání letního kina, avšak nepodařilo se jim projekt uskutečnit. A tak jsme tento nápad vzali za pačesy a věci se daly do pohybu. Začali jsme komunikovat s ředitelem Městských kin Josefem Korvasem, který nám pomáhal se zapůjčením filmu a s celkovou realizací projektu. Jakmile jsme měli základní kostru projektu, začali jsme s propagací. Vymysleli jsme jméno akce, vytvořili jsme program a mohly se začít tisknout letáky. Taky jsme projektu založili Instagram, kde jsme divákům připomínali naši nadcházející akci. A když jsme projekt dostali mezi co nejvíce lidí, mohla se akce spustit. A tak jsme 2. 6. v 20:20 začali na hřiště pouštět lidi, a nebylo jich zrovna málo. Dokonce jsme museli odložit koncert kapely, protože jsme museli počkat, než si všichni zakoupí vstupenky. Potom, co odehrála kapela, spustili jsme promítání filmu. Šlo o film Kocour v botách: Poslední přání. Jde o animovaný film z minulého roku, který je vhodný jak pro děti, tak pro dospělé. Atmosféra pod širým nebem byla ohromující. Jenomže koncem filmu pro nás akce ještě

neskončila. Museli jsme pouklízet všechny lavičky, aparaturu a věci kapely, a taky samotné plátno, na kterém se film promítal. S úklidem jsme byli hotovi okolo půlnoci a mohli jsme jít domů se pořádně prospat.

Na závěr chci říct, že tato akce byla pro nás obrovskou zkušeností. Naučili jsme se toho strašně moc. Hlavně nás to naučilo o komunikaci a spolupráci. Naše třída to zvládla výborně. Je super, že jsme to fakt zvládli. Zvládli jsme uspořádat akci pro stovky lidí bez žádných velkých průšvihů. Jsem na naši třídu velice hrdý.

Matyáš Dvouletý

Naši učitelé ve verších

Vratislav Brokl

Náš pan hodný ředitel,
celé školy dobrý velitel.
Když nás zeměpis učí,
naše mozky skučí.
Zabírá naši mysl,
že zeměpis nedává smysl.

Kristýna Horáková

Kristýnka je naše třídní,
v žádné hodině s ní nejsme klidní,
je s ní vždycky zábava,
vzpomínka na ni nám navždy zůstává.

Martina Furová

Naše asistentka Martinka,
je jak naše maminka.
Se vším nám ráda pomůže,
naše problémy vždy přemůže.

Alena Navrátilová

Naše milá Alenka,
nutí nás zavírat okénka.
Učitelka je to spravedlivá,
s naší třídou muka zažívá.

Marie Holčíková

Maruška nás učí matiku,
dělat hluk máme ve zvyku.

Kateřina Pálková

Kateřina Pálková je informatiky učitelka
a také školního webu hostitelka.

Michal Urbanec

Michal Urbanec je skvělý hudebník,
a taky velký milovník.

Petra Grebeníčková

Petra Grebeníčková nás učí chemii,
mění učivo v magii.

Kristýna Danielová

Kristýna Danielová je zdravotkyně,
zábava s ní je v každé hodině.

1.3. 9. C Za Alejí se nám líbilo

1. třída

V první třídě jsem byla v M1, kde byla třídní učitelka Marcela Beňovská a asistentka Markéta Janíková. Z naší momentální třídy 9. C se mnou byla ve třídě jenom Josefka, se kterou jsem se hned skamarádila, protože byla spolu se mnou jediná holka našeho ročníku. V sousední M2 byly ještě Magda a Anička. Z první třídy si toho moc nepamatuju, ale všechny

čtyři jsme se učily v podstatě stejně. Co si pamatuju nejvíce, je Velký příběh. Byly dva. Jeden o vzniku vesmíru a druhý o vzniku člověka a zvířat. Na Zahradní slavnosti jsme o tom dokonce zpívali písničky (M1 Vesmír, vesmír, vesmír a M2 Jak se to stalo, že se na té naší Zemi život vyvinul). Mezitím Gabča, Nikča, Agi, Filip a Jacob byli v Jarošově. „Co si pamatuju z první třídy?“ „Portfolia. Paní učitelka nám dávala takové pracovní listy a vypracované jsme si je zakládali do portfolií, například jsme si nabarvili ruce a obtiskli si je na papír,“ řekla Gabča. No a zbytek třídy byl 1. A a v 1. B. Aleš odpověděl na můj dotaz: „Z první třídy si pamatuju asi jen výlet do ZOO.“ Je pravda, že z první třídy si toho moc nepamatuju. Ale právě v 1. třídě děláme první krůčky k vědomostem a díky 1. třídě se můžeme učit učivo třídy deváté. Protože jak bychom se mohli učit, kdybychom neuměli číst a psát?

2. třída

2. třídu jsme všichni zahájili na školním hřišti. Následoval Halloween, kdy jsme se snažili být každý co nejstrašidelnější. Ještě, než jsme šli na slavnostní oběd, tak byla mikulášská škola, vypadali jsme buď jako andělci, nebo čerti. A pak začala recitační soutěž, kterou většina z nás neměla ráda, ale dva lidi ze třídy se dostali až do okresního kola. V rámci 2. třídy jsme chodili navštěvovat povolání rodičů, což nás hodně bavilo, byli jsme třeba u hasičů, na záchrance, v dětském domově, u kadeřnice a v mnoha dalších. Celý školní rok jsme zakončili dětským dnem, který pro nás uspořádali devátáci. A až na to obrovské horko jsme si ho užili.

3. třída

Školní rok 2016/2017.

To už je opravdu dávno. V tomto ročníku se učí vyjmenovaná slova, která pro nás byla celkem zádrhel, protože jich bylo docela hodně. Ve třetí třídě jsme byli v Jarošově velmi kreativní a pořádku něco vytvářeli. Na Zaalejce byla velká disciplína a pilné studování. V montessori a ve 3. A byla Noc s Andersenem, jen Jarošov a 3. B se přespávání ve škole nedočkaly. Třídy 3. A a 3. B se

na konci roku vydaly do westernového městečka, kde jsme si vyzkoušeli jezdit na koni, teda aspoň ti, kteří chtěli. Kovbojové nám předváděli divadlo a po obědě jsme jeli zase zpět domů. V Jarošově se děti vydaly na Kopánky, kde byly pořád v lese. Všude po pokojích byl cítit repelent. Kufry do pokojů jim přinesly do vyšších pater starší děti. Poslední večer si u táboráku opékaly špekáčky a zpívaly. Ani na jedné škole jsme se nenuдили a užívali jsme si každou chvíli.

4. třída

Naše léta na základní škole končí a my odcházíme s tím, že jsme si prošli čtvrtou třídou, kterou vám teď shrneme. Po teplých letních prázdninách jsme nastoupili do čtvrté třídy. Bylo to pro nás zase něco nového, učili jsme se zase nové učivo, které bylo pro nás zase o něco těžší. Ve čtvrté třídě nás ještě bavilo psát úkoly, dělat referáty, učit se novým věcem, to už teď málokdo udělá něco navíc. Naše třída nebyla ještě pohromadě, ale ve třídách kolektiv roste a my se stáváme chytřejšími. Ve čtvrté třídě na Zaalejku přijel cirkus Happy Kids, který nám umožnil si zkusit, jaké to je se stát hvězdou cirkusu. Zkusili jsme si různé cirkusové disciplíny např. akrobati, hrazda, kouzelníci, žongléři, klauni, fakíři, tanečníci nebo černé divadlo. Během jednoho týdne jsme vše nacvičili a nachystali a na závěr projektu se mohli naši kamarádi a rodiče přijít na nás

podívat a my jsme zářili jako opravdové hvězdy manéže. V Jarošově cirkus Happy Kids neměli, ale děti si užívaly karnevalu, kde byla hlavní výhra křeček! Všichni jsme chodili na zimní stadion, kde jsme se učili bruslit. Na bruslení máme úžasné vzpomínky. Držení se za ruce, abychom se udrželi a nespádli na tvrdý led, ale někdy jsme padali na sebe i naschvál.

Každý ve své třídě si prožil školu v přírodě, kde jsme chodili na procházky, a učitelé pro nás přichystali různé aktivity. Také jsme prošli strašidelnou stezkou odvahy, kterou jsme prošli lesem potmě. Nejradši jsme měli snídane, na kterých byl vždy švédský stůl, kde bylo všechno možné, ale stejně jsme si vždycky dali rohlík s máslem a sýrem. Tady bychom naši čtvrtou třídu zakončili, budeme na ni v dobrém vzpomínat.

5. třída

Poslední ročník předtím, než nás rozdělili do nových tříd. Protože jsme věděli, že se následující školní rok namícháme s novými spolužáky, začali jsme se seznamovat. Pátá A a B se vzájemně s montessori třídou navštívily, poté se společně všichni jeli podívat do jarošovské školy za jejich budoucími spolužáky. I v tomto roce jsme se všichni vydali bruslit. Poslední bruslení na prvním stupni jsme si užili naplno. Každá třída se rozloučila nějakým zážitkem. 5. A a 5. B jely na výlet na Žitkovou, kde jsme si užili výšlapky a koupání ve vířivce. Jarošov měl školu v přírodě a pár žáků dostalo možnost zúčastnit se programu Erasmus. Letadlem tak odletěli do Itálie a cestou potkali spoustu cizinců. Montessori se rozloučilo společnou Nocí s Andersenem. Nocí plnou nezdravého jídla a tvrdých spacáků. I přestože jsme se měli po pěti letech rozdělit, těšili jsme se na druhý stupeň. Dnes už víme, že to dopadlo dobře.

6. třída

Byla první třídou, ve které jsme se potkali jako nový celek. Prvních pár týdnů jsme hráli jen hry na utváření kolektivu. Byli jsme na adaptačním pobytu v resortu Mlýnky na hranicích se Slovenskem a poznávali jsme se. Všechno probíhalo jako normální školní rok tak, jak jsme byli doposud zvyklí. Problém začal v druhé polovině 6. ročníku. Začala pandemie Covid 19 a nám začala distanční výuka. Distanční výuka bylo něco úplně nového a něco, na co se nedalo připravit, protože přišla znenadání. Prvních pár týdnů probíhalo velmi zajímavě. Dosti učitelům, ale i žákům se nedařilo spřátelit se s novým systémem vyučování. Samozřejmě to tak bylo jen chvíli. Po nějaké době si všichni na tento systém zvykli. Úderem jara a vyšších teplot se pandemie zmírnila stejně tak jako různá opatření a nás čekal návrat do školních lavic. Alespoň na pár posledních školních dní, rozdávání vysvědčení a rozloučení se před prázdninami.

7. třída

Psal se roku 2021 a naší třídní byla paní učitelka Eva Čechmánková. Velkou část 7. třídy jsme opět strávili na distanční výuce, což pro velkou část třídy znamenalo volat přes počítač a hrát spolu videohry celé dny a noci, ale také jsme si občas pomáhali s učením, když někdo nevěděl, jak se co dělá. Pak jsme se na jaře vrátili zpět do školy a učili jsme se v rouškách, než přišel konec června a s ním výlet na Spálovský mlýn. Sbalení jsme se setkali u školy a vyrazili jsme autobusem téměř na 3 hodinovou cestu. Po příjezdu jsme si vybalili věci do svých chatek, šli jsme se naobědvat, pak jsme dělali různé aktivity jako třeba skalní golf a podobně. Na druhý den jsme se nasnídali a šli jsme na dlouhý výlet do kopce. Po návratu zpět jsme objevili opodál řeku, tak jsme téměř celé odpoledne strávili u řeky a koupali jsme se. Poté jsme trávili večer nejprve hrami venku, poté začalo pršet, proto jsme se přesunuli do společenské místnosti. V jedné chvíli jsme zjistili, že na Hodonínsku bylo tornádo, tak jsme byli celkem ve stresu, že přijde i k nám, venku pak kvůli větru spadl strom a učitelé se rozhodli, že budeme spát všichni společně v jídelně. Noc jsme přežili a na další den už jsme jeli domů.

8. třída

Školní rok jsme začali adaptačním pobytem, kde jsme se po dlouhé době zase viděli. Na adaptáku bylo nejzábavnější natáčení krátkých filmů. Na konci pobytu jsme si filmy pouštěli a odvedli jsme opravdu dobrou práci. Kvůli koronaviru jsme se nedočkali lyžáku v sedmé třídě, ale teď už nám to konečně vyšlo a jeli jsme. Lyžák byl nejlepší výlet i pro ty, kteří lyžovali poprvé. Na jaře jsme zase zajeli na ekologický pobyt na Sluňákov. Měli jsme štěstí, že nám vyšlo počasí a bylo celou dobu krásně. Lovili jsme vodní živočichy z rybníků, šli na túru a koupali se v řece, což bylo hodně osvěžující po hodině chůze. Vždy v odpoledních hodinách jsme měli volno na pokoji a většina z nás jen odpočívala. Celkem nemilá byla již tehdy představa, že budeme psát za rok přijímačky, ale bylo to ještě daleko a moc jsme to neřešili. Konec školního roku jsme zakončili jak jinak než výletem. Závěrečný výlet ve Vizovicích byl zajímavý, že jsme měli více volnosti a méně obsáhlý program.

9. třída

Hned na začátku školního roku jsme měli adapták, na kterém jsme pořádně zmokli. Bylo to ve škole na dva dny. Myslím si, že si všichni pamatují nejméně to, že jsme si všichni objednávali KFC, zatímco náš třídní Dušan Žváček jedl bílý jogurt, aby si udržel svůj zdravý životní styl. Potom jsme pokračovali v normálním školním roce. Ale pak přišlo období tak hrozné, že mi stále nahání husí kůže. Přijímačky. Celý měsíc byl peklo a boj, abychom se dostali na zvolenou střední školu. Mezitím jsme byli v Osvětimi na exkurzi, kde jsme navštívili dva koncentrační tábory, a dozvěděli jsme se něco nového a zajímavého. Pak přišly dny, kdy se začaly psát přijímačky. Moc jsme se jako třída neviděli, ale když už bylo po přijímačkách, zjistili jsme, že ta dřina stála zato, všichni se dostali alespoň na jednu školu, i kdyby na odvolání. A teď čekáme na výlet v Luhačovicích a rozlučkovou polonézu.

Rady osmákům na absolventky příští rok

Vybrat si dobrého garanta
Víc mluvit svými slovy
Vybrat si téma, které tě baví
Nebud' ve stresu, je to jen prezentace

Nikol Kolísková

Najděte si dobrého garanta. Dobrý garant je třeba někdo, kdo vás učí nebo učil a zná vás, takže ví, jak se s vámi má domlouvat a jednat.

Nestresujte se, opravdu to nic není. Ale na to přijdete, až bude potom. Jestli to nějak pomůže, skoro celý náš ročník dostal A (1).

Modlete se, abyste to měli ve středu mezi prvními. Já vím, zní to jako čas na houby, ale věřte mi, středa v 9 ráno je fakt nejlepší čas. Já osobně jsem to měla v tento čas a nemůžu si stěžovat. Máte čas se uklidnit, máte to za sebou rychle a pak máte pokoj. Ví, že moje kamarádky si libovaly, jak to mají ve čtvrtek mezi posledními, jen aby se pak celý čtvrtek a středu extrémně stresovaly.

Dopředu si rozmyslete, koho z vašeho ročníku tam chcete jako oporu. Budoucích osmáků posluchačů se úplně nezabavíte, tak se domluvte se svým kamarádem či kamarádkou, aby vám tam došli jako emocionální podpora. Protože my jsme 4 třídy a vy jen 2, hodně lidí tam nikoho nemělo, proto úplně nemůžu říct, jaké to bude s posluchači, ale myslím, že kamarád pomůže.

Agáta Varmužová

Nedělej prezentaci na poslední chvíli.
Klidně několikrát si vyzkoušej svou obhajobu.
Pečlivě si vyber garanta, ať je to někdo, s kým se ti dobře komunikuje.
Když si nevíš rady, garant ti vždycky rád pomůže, od toho tu taky je.
Zkus si přečíst absolventky z minulých let a načerpej inspiraci.
Už když absolventku/prezentaci tvoříš, zapisuj si zdroje, nedělej to zpětně, protože pak už si nevzpomeneš.
Při obhajobě zkus popsat nějaký tvůj vlastní zážitek, protože ho zvládneš říct z hlavy a většinou je to zajímavé.

Marie Kročová

1.4. Třída 9. D

6. třída

Šestá třída byla jedna z těch zajímavějších, protože jsme měli jít do jiného kolektivu, než na který jsme byli zvyklí. Začala adaptačním pobytem, na kterém jsme se seznámili a hráli jsme spoustu různých zábavných her. Ubytování bylo špatné, jídlo bylo otřesné a nikomu nechutnalo, ale to nezměnilo nic na tom, že jsme se stali dobrými kamarády. Zbytek roku jsme si užili spolu a na konci nás postihl covid, takže jsme museli zůstat doma. Celou dobu nás doprovázela naše oblíbená asistentka Hana Bartošíková a náš třídní učitel Dalibor Valenta. Oba je máme rádi, ale Hanka s námi bohužel není.

7. třída

7. třída byla pro nás těžká. Zprvu jsme začínali normálně, a to ve škole. Netrvalo to dlouho a už jsme byli doma na online výuce. Online výuka byla ze začátku fajn, ale pak to začalo být čím dál více otravnější. Nejčastější problémy při online výuce byly kamery, mikrofony a wifi. U některých žáků to bylo na denním pořádku. Tyto věci se nejčastěji děly v dějepise. Ke konci školního roku jsme se vrátili do školy. Některé spolužáky jsme nepoznali. Na návrat do školy jsme se těšili také na kamarády a na normální výuku.

8. třída

8. třída začala adaptačním pobytem na Mlýnkách společně s 8. C. První den jsme se rozdělili do skupinek. Poté jsme šli ven a vytvářeli nosítka ze dřeva. Natáčeli jsme film a k němu vytvářeli kostýmy. Aktivity byly dobře vymyšlené a moc jsme si to všichni užili.

Další výlet v 8. třídě byl lyžařský výcvikový kurz, který trval 6 dní. Bohužel nás z naší třídy jelo jen 8, ale byly tam s námi i ostatní třídy (8. A, 8. C, 7. A, 7. B). Měli jsme skupinky, ve kterých jsme plnili úkoly. Celý týden jsme jezdili ve skupinkách, kde jsme byli rozděleni podle lyžařských dovedností. Rádi jsme tancovali just dance.

Předposlední výlet byl Sluňákov. Tam jsme se dozvěděli něco o recyklaci a o tom, jak vlastně Sluňákov funguje. Šli jsem na procházku kolem povodí Moravy. V nedalekém rybníčku jsme chytali vodní živočichy a zkoumali je.

Poslední výlet v 8. třídě byl trochu volnější. Navštívili jsme ve Vizovicích penzion Revika. Nedaleko Reviky se nacházela zřícenina jednoho hradu, kterou jsme šli hned prozkoumat. Další den jsme se vypravili do města do čokoládovny. Tam nás seznámili s tím, co to vlastně čokoláda je, a jak se vyrábí. Jelikož bylo horko, chodili jsme do bazénu.

9. třída

Po prázdninách jsme se naposledy setkali na školním hřišti. Myslím si, že si většina uvědomila, že se zde za rok nevidíme. Pomalu, ale jistě jsme se začali učit na přijímačky. Nejhorší na tom bylo, že nám odešla naše milovaná asistentka Alenka. Nakonec jsme se všichni někam dostali. Zanedlouho nás čekají poslední akce. Jsou to obhajoby absolventských prací, akademie, polonéza, výlet a loučení se spolužáky a učiteli. Na polonézu nacvičujeme poslední detaily a už se těšíme na večer, kdy budeme tančit. Skoro ke konci měsíce se budeme loučit se všemi na základní škole. Myslím si, že se zde i nějaká slza objeví, a doufám, že se všichni v dobrém rozejdeme. Děkuji všem za krásných devět roků. A snad se ještě někdy uvidíme.

2. Ocenění pedagogů ze Zaalejky

Ve čtvrtek 27. dubna se uskutečnilo v Uherském Hradišti tradiční poděkování a ocenění za práci pedagogů a dobrovolných pracovníků s dětmi a mládeží. Z naší školy byly oceněny paní učitelka Jana Hrabalová (kategorie – Významná pedagogická osobnost), paní učitelka Michaela Jančová a Martina Nuzíková (kategorie – Vynikající začínající pedagogický pracovník).

Moc gratulujeme.

3. Projekt Erasmus – Španělsko

SUCCESS FOR EVERY CHILD in the virtual world and inclusion in the real world
Number: 2022-1-CZ01-KA220-SCH-000086414

DRUHÉ SETKÁNÍ PROJEKTU ERASMUS+ VE ŠPANĚLSKU – 14. – 19. 5. 2023 Valencie (Paterna) – School – COLEGIO NUESTRA SEÑORA DEL ROSARIO.

Ve dnech 14. 5. – 19. 5. 2023 se uskutečnila druhá mobilita projektu Erasmus+, kterého jsme koordinátorskou školou. V projektu máme partnerské školy z těchto států: Španělska (Valencie – Paterna), Lotyšska (Jūrmala), Portugalska (Amora), Chorvatska (Split).

Tohoto výjezdu se zúčastnilo celkem 9 dětí naší školy a 2 učitelé, z lotyšské školy přijeli 3 učitelé a 6 žáků, z portugalské školy 3 učitelé a 6 žáků a z chorvatské 3 učitelé a 6 žáků. Hostitelská škola ze Španělska zapojila do práce na projektu a programu svůj Erasmus tým složený z 6 učitelů a 24 žáků.

Během týdne jsme byli na adaptačním pobytu v oblasti Benicasim, kde byly aktivity zaměřeny především na dobré vztahy a prevenci šikany. Benicasim je španělské město v provincii Castellón a leží na krásném pobřeží Costa del Azahar.

Dále jsme měli možnost vidět největší mořské akvárium s delfináriem v Evropě, historické město Valencie, v přístavu si děti vyzkoušely paddleboard, sailing a plavbu na kajacích. Ve škole jsme byli seznámeni se systémem španělského školství. Děti doprovázeli po celou dobu žáci z hostitelských rodin, které zajistily našim žákům velmi bohatý program. Všichni spolu navázali moc pěkné vztahy a domluvili se na další návštěvy i mimo projekt Erasmus+.

Těšíme se na další setkání v Chorvatsku, které proběhne od 1. října do 6. října 2023.

Střípky ☺ z hodnocení žáků výjezdu do Španělska, které bylo jen pozitivní:

Mája: „Ve Španělsku se mně líbilo, že jsme poznali 3 věci: CIZÍ JAZYK – protože mít jedničku z angličtiny a aktivně mluvit anglicky několik dní jsou dvě rozdílné věci. JINÉ ZVYKY – Jak se říká – jiný kraj, jiný mrav, ve Španělsku to platilo také – např. mě překvapilo, když mně moje hostitelská rodina dala pusy na obě tváře. JINÁ ZEMĚ – Španělsko je rozhodně úplně odlišné od ČR – např. mořem a plážemi, které byly naprosto úžasné.“

Adéla: „Španělsko bylo jedním z mých nejlepších zážitků v životě. Když jsme přijeli, hned jsem si se všemi sedla v rodině. Uvítali mě s otevřenou náručí, což na mě velmi zapůsobilo. Jídlo měli velmi dobré a hned bych se tam vrátila, protože mně všechno strašně chybí ☺.“

Magda: „Španělsko byl úžasný zážitek. Vyšlo nám krásné počasí a byli tam úžasní lidé. Bavily mě všechny aktivity a bylo krásné poznat Valencii a školu v Paterně. Úžasný zážitek na celý život!“

Alfréd: „Po celou dobu bylo ve Španělsku velmi krásné počasí, od rána do večera stačilo tričko a kraťasy. Měli tam výborné čerstvé plody, což jsem jako milovník ryb velmi ocenil. I přesto, že mají písčitou pláž kilometr od domu, jsou špatní v beach volejbalu.“☺

Viktor: „Pocasí bylo krásné, všichni se spálili. Hostitelská rodina mě poctivě krmila. Všichni tam chceme jet znovu.“

Kuba: „Bylo tam teplo. Hostitelská rodina byla ke mně velkorysá. Nejráději bych tam zůstal.“

Kryštof: „Pláž se mně líbila. S hostitelskou rodinou mám krásné zážitky. Vyzkoušel jsem nový sport paddleboarding.“

Bea: „Pobyt ve Španělsku jsem si velice užila. Naštěstí nám vyšlo krásné počasí a mohli jsme si užít skvěle vymyšlený program. Carmen i její rodiče se ke mně chovali skvěle a cítila jsem se u nich jako doma. Doufám, že tímhle pobytem můj vztah s nimi není u konce a zase se někdy uvidíme.“

Nella: „Bylo tam krásně a aktivity na adaptačním pobytu byly zajímavé. Všichni z hostitelské rodiny byli frajeři a strašně fajn. Večeři tam později než u nás v ČR, ale vůbec mně to nevadilo. Už mám koupenou letenku na červenec ☺“.

Neděle

11:45 jsme se všichni, co jeli do Španělska, sešli u učitelského vchodu s kufry. Ve 12:00 pro nás dojezda dvě vozidla, jedno bylo auto a druhé byla velká zelená dodávka. Jelikož jsme byli čtyři kluci, tak jsme jeli autem, dodávkou jely všechny ženy i dvě učitelky. Cestou na letiště do Vídně, která trvala tak hodinu a půl, jsme zastavovali jednou na benzince u hranic. Na letišti jsme strávili nějaké dvě hodiny před odletem, ve které jsme šli odevzdat kufry, a já si šel vyzkoušet němčinu, protože mamka chtěla koupit precílek, tak jsem to přes němčinu objednal. Už na nás čekalo pouze projít detektorem, jestli

náhodou nejsme nebezpeční pro okolí. Naštěstí jsme nebyli a mohli jsme všichni nastoupit na palubu letadla. Pro mě to nebyl první let a nebylo to už moc speciální. Let trval kolem dvou a půl hodiny a přistáli jsme kolem 19:30. Došli jsme si vyzvednout kufry a hned nato jsme potkali naše rodiny, co nás budou mít

po celý týden. Na mě čekala celá jejich rodina, byli dva malí kluci a rodiče, kteří mě vzali na pití jménem horchata, a nechutnalo to vůbec špatně. Bydleli v paneláku, ale měli velmi velký a hezký byt. Šel jsem se seznámit s novým bydlištěm a dostal večeři, která byla výborná, jelikož mi udělali nějakou bramborovou omeletu, a bylo to výborné jídlo, které si chci dát ještě někdy. Dal jsem si sprchu, vyčistil jsem si zuby a šel jsem spát.

Jakub Kohout

Pondělí

Všichni jsme se brzy ráno vzbudili v domovech našich hostitelských rodin a šli na snídani. U školy jsme měli být v devět, takže v poměru ke klasickým českým osmi hodinám až tak brzy nebylo, ale po předchozím dnu plném cestování to bylo jako vstávat v pět. Někteří mí spolužáci vstávali dokonce

o hodinu dřív, jelikož jejich španělským "partnerům" začínala škola už na osm. Já jsem se budil okolo tři čtvrtě na osm, oblékl se a šel na snídani. Ve Španělsku neberou snídaneň moc vážně. Obvykle si dají jen jogurt, muffin nebo malou misku cereálií. Po snídani jsem si šel vyčistit zuby a připravit si věci na dvoudenní adaptační pobyt v "Benicasim". Dost jsme se těšili, protože jsme věděli, že je to u moře a že si máme vzít plavky. Po příjezdu ke škole na devět jsme se sešli s těmi, co ve škole byli od osmi, a počkali jsme na autobus. Při čekání jsme se my Češi mezi sebou pochlubili, jakou jsme v rodinám měli předchozí den večeři. O půl desáté dorazil autobus ke škole. Ještě před odjezdem se rozdávaly svačtinové tašky, ve kterých byly dva namazané rohlíky a ovoce. Já jsem však svačinu nedostal, protože mi svačinu přichystala moje hostující rodina. Dostal jsem krabičku s kuřetem a rýží na kari, obloženou bagetu a pár sladkostí. Cesta trvala asi hodinu, což byla skvělá příležitost něco málo dospat. Po příjezdu jsme si vynesli zavazadla na betonový plac před hotelem. Byla to široká bílá budova s vyvěšenými vlajkami Španělska a Valencie nad vchodem. K hotelu vedla schodovitá cesta, na kterou stínily okolo vysazené palmy. Před hotelem jsme čekali asi dvě hodiny. Mezitím jsme měli přestávku na oběd, bylo nám ale oznámeno, že ta svačtinová taška nám má vydržet až do večeře. Některé to moc nepotěšilo a obzvláště ne ty, co si ji už celou snědli nebo jim nechutnala. Mě to nutně netrápilo, protože svačina, co jsem dostal, do večeře bohatě stačila. Když jsme dostali klíče od pokoje, šli jsme si vybalit a povléct postele. Na odpočinek ale moc času nebylo, jelikož jsme hned šli na pláž hrát hry na prolomení ledů, abychom se víc poznali. Pláž byla skutečně jen pár metrů od hotelu a měla krásné písčité pobřeží. Rozřadili jsme se zde do asi osmi různých týmů a v nich jsme mezi sebou hráli různé hry. Moje oblíbená byla volejbal. Po nich jsme šli na večeři. Po večeři se v deset hodin pořádala disko party, kde jsme tančili a hrály se různé hry. Z té si ale nic nepamatuju, protože jsem byl hodně unavený a šel jsem hned po začátku do sprchy a spát.

Alfréd Blaha

Úterý

V úterý ráno jsme se probudili v krásném městě Benicassim s nádherným výhledem na moře. Šli jsme na snídani a hned poté jsme se vydali na výlet kolem pláže. Snažili jsme se dokumentovat všechna ta krásná místa, která jsme viděli, ale samozřejmě i spoustu momentů nás všech. Ušli jsme zhruba hodinu a půl cesty, která byla většinu času do kopce. Ten den bylo příliš velké horko, a navíc jsme trochu nestíhali program, a proto jsme se museli vrátit zpátky na pláž, kde jsme dostali prostor na jakékoliv aktivity, které jsme chtěli. Někteří tento volný čas využili koupáním se v moři, jiní zase například hraním volejbalu. Po chvíli ale přijel autobus a my jsme museli jet zpátky k našim hostitelským rodinám. Po zhruba hodinové cestě jsme přijeli ke škole a postupně si nás vyzvedávali rodiče. Odpolední program už měl každý individuální, podle toho, co měla rodina v plánu. Já jsem se byla dívat na basketbalový zápas mojí výměnné studentky a potom jsme šly s jejími kamarádkami na večeři. Domů jsme přijely kolem čtvrt na dvanáct, pak už jsme si jen udělaly hygienu a nějakou dobu jsme si povídal. Byl to skvělý den se spoustou zážitků.

Beáta Malárová

Středa

Středa 17. 5. 2023 - ráno jsme se setkaly všechny děti zapojené do Erasmu u školy v 8:40 a v 9 hodin jsme všichni vyjeli autobusem do Oceanic grafic ve Valencii, kde jsme dostali rozchod, protože je to tam obrovské, a kdybychom chodili všichni dohromady, tak by nás bylo moc a nebylo by to úplně výhodné pro nikoho z nás. Viděli jsme různé podmořské živočichy – medúzy, chobotnice, delfíny a další. Jako další a také poslední věc, kterou jsme zažili v Oceánii, bylo vystoupení s delfíny. Po tomhle jsme se

zase zpátky přemístili do autobusu, který nás zavezl k moři, kde jsme dlouho čekali, než došlo na aktivity, které byly pro nás nachystané. Když už jsme konečně došli na místo, tak nám nějaký pan ve španělštině vysvětloval, co a jak, Irene našťěstí překládala do angličtiny, abychom rozuměli. Po tomhle jsme se šli převléct a vzít si vesty. Byli jsme rozděleni do tří skupin. Jedna skupina šla na plachtění, druhá na kánoe a třetí na paddleboardy. Všechny tyto aktivity byly zábavné, některá děvka se cvakla do vody, takže dobrá nálada taky nechyběla. No a tohle bylo poslední, co jsme měli nachystané od školy, po tomhle si nás rodiny rozebraly a jeli jsme domů a následoval program, co si pro nás nachystaly rodiny.

Nella Straková

Čtvrtek

Každý den jsme měli nějaký program a čtvrtek se nelišil. Šli jsme navštívit jejich školu. Asi všechny zajímá, kdy se tam chodí do školy. Některé dny chodí do školy na 9 hodin a některé na 8. Naše návštěva vyšla tak, že jsme si museli přivstat a jít na 8. Děti nečekají v šatnách nebo se neprezouvají. Do školní budovy chodí v botách a čekají na otevření školy před branou. Škola vypadala dobře a měli krásné hřiště, ale celá budova mi přišla jako bludiště. Naše škola je jednoduchá, prostě máme jednu velkou chodbu. V jejich škole si připadáte ztracení. Tolik malých uliček. Ve škole jsme dělali aktivity spojené s Erasmem a šikanou. Další důležitá věc je samozřejmě školní jídelna. Jídlo jsem si užil a chutnalo mi, ale ty tácky mě překvapily. Používají kovové jídelní tácky, které jsou vytvarované jako misky. Po obědě dostanou asi tak hodinu volno na hřišti a hrají spolu různé hry. Tahle pohoda ale není zadarmo, je totiž úplně normální, aby zůstali ve škole až do 5 hodin. Po škole si každá hostitelská rodina udělala svůj program. My se vydali do centra města a ukázali mi památky z Valencie a jejich umění.

Viktor Ferfecký

Pátek

V 8 hodin jsme se měli všichni sejít na letišti ve Valencii. Jenom co jsme přišli a sešli se s ostatními, tak začalo vznikat slzavé údolí, všechny holky brečely a nikomu se nechtělo domů. Po náročném a dlouhém loučení jsme se vydali k odbavení kufrů. Kufry jsme odbavili bez problémů a vydali se na kontrolu. Před kontrolou jsme všichni dopíjeli vody, co jsme měli v batohu, a ještě přímo při kontrole musel Viktor dopíjet flašku plnou vody, protože na ni zapomněl. Každopádně pak už bylo všechno v pořádku a čekali jsme, kdy se nám otevře gate. Jelikož jsme měli čas, než se otevře gate, tak jsme šli koupit různé dárečky, a nakonec

jsme šli na jídlo do Burger King, no ale tam se stal menší zádrhel. Jídlo se nám připravovalo moc dlouho a už jsme pak neměli čas, protože se gate měl zavírat 9:40, a když jsme jídlo teprve brali, tak bylo 9:36. Naštěstí naše letadlo mělo ještě zpoždění, takže jsme došli na čas. No a pak nám letuška zkontrolovala letenku a mohli jsme nastoupit do letadla.

Letěli jsme leteckou společností Lauda, která patří pod společnost Ryanair. Pak už letadlo mohlo vzlétnout, všechno šlo jako po másle a do dvou hodin jsme byli ve Vídni. Po výstupu z letadla jsme šli pro kufry, čekali jsme jenom chvíli a pak se vydali k autům taxi, která nás odvezla domů, ale ještě předtím jsme si dali malou pauzu zase a znovu v Burger Kingu. Cesta zpátky byla velmi zábavná a všichni jsme si to moc užili. Do Uherského Hradiště jsme dojeli kolem čtvrté hodiny odpoledne.

Nella Straková

4. Island – Výjezd pedagogů

Ve dnech od 21. 4. do 30. 4. vyjel pan ředitel, paní zástupkyně a 2 učitelky naší školy v rámci projektu šablony na Island. Během tohoto pobytu jsme navštívili 2 základní školy, Pedagogickou fakultu na Univerzitě v Reykjavíku a školu pro bilingvní rodiny, kde jsme se mohli setkat s Čechy žijícími na Islandu.

Jako první jsme navštívili Základní školu Réttarholtsskóli, kterou navštěvují žáci 8. – 10. ročníku. Rozmanitost je vůdčím principem při plánování studia a výuky na této škole. Výuka je organizována takovým způsobem, aby se dbalo u studentů především na porozumění, uvažování a kreativitu. V osmém ročníku mají žáci velkou možnost volby předmětů. V devátém a desátém ročníku nabízí Réttarholtsskóli studentům různé studijní skupiny, ve kterých se vyučuje islandština, dánština, angličtina a matematika. Učitelé volí učební materiály a výukové metody, které jsou pro každou skupinu nejvhodnější. Tyto skupiny jsou tři podle úrovně žáků.

Druhá základní škola, kterou jsme navštívili, byla Álfтанesskóli, která má asi 400 studentů od 1. do 10. třídy (ve věku 6 až 16 let). Velký důraz na této škole je kladen na restituci Diane Gossen, která postupuje duchem celé školy. „Jde o disciplínu, která povznáší a posiluje.“ Restituce je filozofie, která je založena na vnitřní motivaci. Je vytvořena Diane Gossen a je založena na principech teorie řízení Williama Glassera. Na škole mají formativní hodnocení. Učitelé spolupracují a rozvrhují si výuku, vždy 2–3 učitelé v každém týmu.

Měli jsme možnost navštívit Spolek češtiny na Islandu, který vznikl v roce 2011. Cílem je výuka češtiny pro české bilingvní děti včetně seznamování s českou kulturou, literaturou a komunitou žijící na Islandu. Hodiny českého jazyka – pro mladší děti je 1 hodina týdně, starší skupina 2 hodiny týdně. Spolek vlastní Českou knihovnu na Islandu (ca. 1500 knih). Spolek organizuje pravidelná setkání krajanů, spolupracuje s institucemi v České republice, s Českými školami bez hranic a prostřednictvím Móðurmálu s ostatními jazykovými skupinami a islandskými institucemi. Spolek ČENI a Česká škola na Islandu reprezentují českou kulturu ve společnosti a v médiích.

Na Pedagogické fakultě na Univerzitě v Reykjavíku jsme byli seznámeni s islandským školstvím a inkluzivním vzděláváním, které je na Islandu velmi propracované.

Jen málo míst na Zemi se může srovnávat s drsnou, ale působivou krásou Islandu. Ostrov – zároveň ohnivý i ledový, hrozný i lákavý – je místem dramatických kontrastů a domovem ledovců, bublajících bahenních sopek, kolosálních vodopádů a horkých gejzírů. Ačkoliv má Island dlouhou a bohatou kulturní historii, je to zejména jeho krajina, která vypráví příběh této pozoruhodné země. Naše výprava měla možnost vidět tyto krásy Islandu a alespoň z části poznat přírodu, která občas evokuje měsíční krajinu a tektonickou aktivitou neustále připomíná svoji moc a sílu. Na tzv. Zlatém okruhu jsme navštívili národní park Þingvellir, severozápadní Geysir, zřídlo Strokkur, zlatý vodopád Gullfoss a projeli západní pobřeží. Na jižním pobřeží jsme se dostali až k pobřežnímu městečku Vík, kde jsme mohli obdivovat krásné pláže s černým vulkanickým pískem, skalnaté pobřeží se spoustou ptactva. Prohlídku hlavního města a jeho okolí s koupelí ve Skylagoon jsme také zařadili do našeho programu. Pobyt na Islandu byl pro všechny účastníky zájezdu velmi přínosný nejen pracovní, ale také jsme poznali zcela odlišnou kulturu a okouzlující přírodu.

Kristýna Horáková

5. Stáž v Nizozemí

Ve dnech 17. – 21. dubna 2023 se čtyři vyučující naší školy zúčastnili stáže na dvou základních školách v Nizozemí. Na náslechy do škol byla vybrána vedoucí našich Montessori tříd Eliška Janíková, dále učitelka přírodních věd Petra Grebeníčková, učitelka angličtiny Adéla Tobolová a rodilý mluvčí Andy Naphthine. Cílem bylo poznat jiné metody a způsoby výuky na základních školách a získat inspiraci a nové

náměty na zefektivnění výuky na naší škole.

První tři dny jsme strávili na Montessori škole LEF ve městě Utrecht. Jedná se o velmi malou školu, jen o 4 třídách, ve které zároveň fungují jesle, mateřská škola a základní škola pro děti do 12 let. Po úvodní prohlídce školy v angličtině, kterou zajistili nejstarší žáci, jsme se postupně přesouvali na náslechy do různých tříd. V každé třídě jsme se seznámili s týdenním plánem, který vždy visel na přehledném místě ve třídě. Sledovali jsme průběh výuky, jak žáci pracují s pomůckami, dále jak vyučující i žáci využívají interaktivní tabuli. Nahlédli jsme i do žákovských portfolií a vyplněných pracovních listů.

V obědové pauze nám vyučující vysvětlili systém nizozemského školství, který jsme mohli porovnat s českým, dále nám ukázali jejich výukové programy a školní systém podobný našemu „Bakaláři“, ve kterém pracují. Osvětlili nám také roli studentů, budoucích učitelů, kteří do škol pravidelně docházejí na praxi.

Další dva dny jsme strávili na OBS de Plantage škole v Houten, asi 15 minut vlakem od Utrechtu. Na této škole se vyučuje podle daltonského plánu. Zdejší škola se svou velikostí už blíží naší škole,

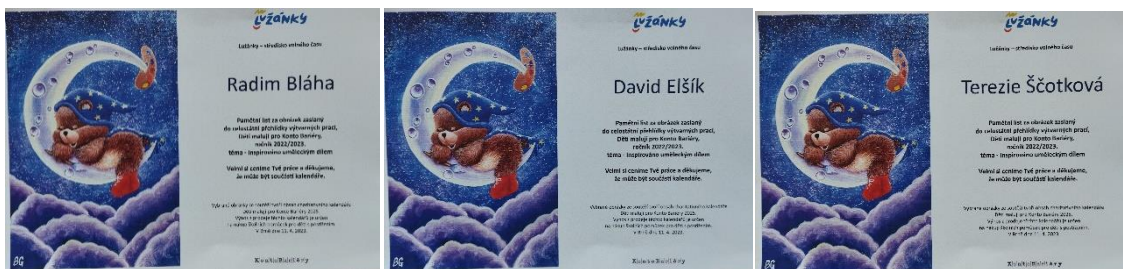
navštěvuje ji přes 500 žáků a působí zde i větší pedagogický sbor. Setkali jsme se s velmi milým přijetím. Opět nás školou prováděli dva nejstarší studenti a my mohli pozorovat děti i vyučující přímo při jejich práci. Měli jsme jedinečnou možnost zúčastnit se školního „King’s Day“, což je tzv. Den krále, který se slaví koncem dubna. V oranžové jsme společně s ostatními dětmi vyzkoušeli různé sportovní disciplíny a zasoutěžili si.

Návštěva obou nizozemských škol byla velmi přínosná a inspirující. V obou školách jsme navázali přátelské kontakty a domluvili se na spolupráci při některém z dalších projektů Erasmus.

Adéla Tobolová

6. Děti malují pro Konto Bariéry – inspirováno uměleckým dílem

Výtvarné přehlídky se zúčastnilo 16 žáků naší školy z 2. stupně, z nichž 3 žáci se umístili na prvních místech 3. kategorie – 2. stupeň ZŠ (11-15 let). Tito žáci budou oceněni a jejich výtvarné práce se použijí do kalendáře na rok 2025. Žáci kreslili a malovali na téma – Inspirace výtvarným dílem – parafráze VV díla.

Magdalena Vandurková

7. Den Země 2023

Den Země připadá tradičně na 22. dubna. Každoročně tento den upozorňuje na ekologické hrozby, učí recyklovat odpad a chovat se zodpovědně k životnímu prostředí. V rámci Dne Země, který původně vznikl v Americe v roce 1970, se koná řada zábavných a vzdělávacích akcí.

I na naší škole jsme si tento významný den připomněli. Každá třída se vydala do terénu na předem určenou lokalitu v blízkém okolí Uherského Hradiště a věnovala se zajímavým tématům vztahujících se k přírodě. Některé třídy šly pěšky, některé se na dané místo musely dopravit vlakem či autobusem.

Žáci prvního ročníku se vydali naučnou stezkou do Kunovského lesa, kde se seznamovali s ekosystémem lužního lesa, poznávali rostliny a živočichy typické pro tento druh biotopu.

Druhý ročník vyjel vlakem do Ostrožské Nové Vsi na unikátní Včelí naučnou stezku, která je umístěna podél cyklostezky, vedoucí ze Sirnatých lázní v Ostrožské Nové Vsi až k výjezdu stezky z Uherského Ostrohu. Je dlouhá pět kilometrů a má dvanáct osvětových stanovišť. Dle dostupných informací jde o jedinou včelařskou stezku v naší republice. Z důvodu výluky vlaků museli druháčci přesunout akci na

pozdější termín. Což ale v závěru vůbec nevadilo, jelikož jim vyšlo krásné slunečné počasí.

Lázeňský mokřad a Sirnaté lázně v Ostrožské Nové Vsi byly místem terénní výuky žáků třetího ročníku. Opět z důvodu výluky vlaku museli akci odložit na později. Odměnou bylo objevení léčivého pramenu v tamních lázních.

Žáci čtvrtého ročníku se vydali pěšky k prameni staré Olšavy, poté pokračovali polní cestou směrem k archeologické lokalitě (Výšina sv. Metoděje), třetí zastávka byla u Památníku na místě bývalého židovského hřbitova a čtvrté stanoviště tok staré Olšavy.

Do Hradčovic se vydali žáci pátého ročníku. Celá jejich trasa vedla přírodovědnou naučnou stezkou, která se rozprostírala v Přírodní rezervaci Rovná hora. Počasí jim zprvu příliš nepřálo, ale nakonec si užili i trochu sluníčka.

Žáci šestého ročníku se vydali pěšky do Kostelan nad Moravou prozkoumat slepá ramena řeky Moravy.

Žáci 7. ročníků absolvovali terénní výuku kolem štěrkořískových jezer v Ostrožské Nové Vsi. Během vycházky se dozvěděli spoustu zajímavostí. Například to, že se v okolí našlo 35 nerostů. Trasu 10 km zvládli s přehledem.

Žáci osmého ročníku se vydali po stopách Baťovy dálnice. Nejprve přijeli autobusem na Bunč, odkud se pěšky vypravili na rozhlednu Brdo.

Žáci devátého ročníku se vydali do Parku Rochus, kde se mimo jiné seznámili s významnou florou a faunou.

Cestou žáci plnili úkoly, učili se orientovat v mapě, tvořili, hráli hry, sbírali odpadky a v neposlední řadě se dověděli mnoho zajímavých informací o daných lokalitách.

Věřím, že si žáci uvědomili důležitost ochrany přírody a tento styl výuky je nadchne a prohloubí jejich zájem o životní prostředí.

Martina Nuzíková

8. Montessori

8.1. Výlet Váté písky a zámek Milotice

Moc se mi tam líbilo. Když jsme byli na stezce Váté písky, měli jsme tam i svačinu. Na zámku jsem měla kostým princezny. Byla v tom zámku i hraběnka, která nám ukazovala ten zámek.

Andělka Kročová, MC2

Líbilo se mi, že jsem byla v šatech.

Amálka Šnajderová, MC2

V Miloticích jsem si to moc užila. Každý říká, že jsem měla ty nejhezčí šaty, které tam byly, ale Evča měla ty nejhezčí. Bylo tam nádherně a měli tam moc dobrou zmrzlinu z lískových oříšků. Koupila jsem si sliz, ale byl velice nekvalitní. Své mamce jsem koupila lžičku a malou konvičku a taťdovi zase odznáček a magnetku.

Anna Dvořáková, MC3

Byli jsme na Vátých pískách a viděli jsme továrnu.

Vojta Ovčáček, MC1

8.2. Třída ME v Praze

Do Prahy jsme jeli 7. 6. ve 4:00 ráno vlakem a přestupovali jsme ve Starém Městě. Do Prahy jsme dojeli kolem 8. hodiny. Vyšli jsme z vlaku a jeli metrem až na Pražský hrad, který jsme si prohlédli a spolu s ním i chrám sv. Víta a Zlatou uličku. Potom jsme sešli po Starých zámeckých schodech do Valdštejnské zahrady. V zahradě byla krápníková stěna, kde jsme hledali různá zvířata a obličejje. V zahradě byli pávi, i bílí, a

ryby v jezírku. Stala se tu jedna zajímavá příhoda. Když jsme došli k záchodu, který byl placený, tak jsme si to rozmysleli. Míša stála jednou nohou na trávě. Byl tam pan hlídač a říkal, že nemáme chodit na trávu. Míša myslela, že nemáme čůrat na trávu, a odpověděla, že to je jasné. Hlídač posléze řekl Luce: „Váš kolega hluchý?“ Všichni jsme se smáli.

Potom jsme šli na Karlův most. Ten jsme prošli tam a zpět. Viděli Čertovku i Vltavu. Fotili jsme se u sousoší Cyrila a Metoděje. Bylo tam hodně lidí. Potom jsme šli na Střelecký ostrov. Tam jsme viděli nutrie a hladili jsme si je. Robertovi tekla krev z nosu. Po odpočinku jsme šli kolem Národního divadla po Národní třídě na oběd. Viděli jsme i pomník s rukama.

Po obědě jsme šli různými průchody do obchodu Qadrilion, kde jsme měli rozchod. Tam jsme si mohli koupit vše, co jsme chtěli. Před vchodem byla točící hlava Franze Kafky, která se každou hodinu otáčela a měnila.

Potom jsme šli do Národního muzea. Všichni byli unavení. Někteří procházeli výstavu, někteří seděli a dívali se na videa. V muzeu jsme byli v kupoli nahoře a viděli Prahu z výšky. Na konci jsme si koupili suvenýry.

Cesta vlakem byla v pohodě, do Hradiště jsme dorazili 20:48. Moc se nám to líbilo.

Michaela Kročová

8.3. MA – Naše třída žije hmyzem

Zrovna, když jsme uzavírali téma Život hmyzu a jeho společenství, objevily se nám díky AP Kamči Čihalové dvě motýlí housenky ve třídě. Vzbudilo to obrovský zájem mezi dětmi a přeměnu v motýla

všichni bedlivě sledovali. Během tohoto týdne naši třeťáci a třeťáčky vytvořili pro ostatní ročníky v naší třídě prezentace o dalších hmyzích příslušnících. Tady je malá ukázka.

Oldřiška Skulová Klempířová

9. Sluňákov

Ve středu 12. dubna celý osmý ročník odjížděl na třídení pobyt do ekologického centra Sluňákov. V autobuse panovala dobrá nálada. Všichni byli usměvaví a bez zpívání písniček jsme se neobešli. Po příjezdu na Sluňákov jsme se seznámili s našimi lektory, kteří s námi strávili celé tři dny. První den jsme měli Libora a Evu. A poté Libora vystřídala Romča. Přišel čas na ubytování, všichni byli velmi zvědaví, jak vlastně budou naše pokoje vypadat. Byli jsme mile překvapení, pokoje byly hezké a čisté, ale samozřejmě žádný luxus, přece jenom jsme byli v přírodě. Teď nás čekal program. Zahráli jsme si pár her, ale nejvíce nás bavila hra

s kostkou. Hra spočívala v položení kostky co nejdál, ale nebudu vám lhát, bylo to pěkně těžké. Zapomněla jsem ještě zmínit lovení živočichů z rybníka. Vylovili jsme toho spoustu. Od žáby až po pulce. Celí mokří jsme se konečně dostali zpátky do budovy. A měli jsme čas se stát zase lidmi, než jsme odjeli na výlet do Olomouce. Druhý den nás čekal výlet do přírody. Měli jsme na výběr, jestli pojedeme na kole nebo půjdeme pěšky. Já jsem jela na kole. Měli jsme spoustu zastávek, kde jsme hráli hry nebo vymýšleli scénku. První zastávka byla u rybníka, kde jsme měli za úkol vylovit dva chráněné živočichy. A podařilo se. Poté jsme se dozvěděli něco o zdejších lesích. A nacvičili jsme scénu o stromu jasanu. A naše poslední zastávka byla na hřišti, kde jsme si zahráli hru se zavázanýma očima. Náš výlet byl ale zkrácený kvůli špatnému počasí. Večer už nás pak čekal druhý výlet do večerní Olomouce. Následujícího dne nás čekalo prozkoumání okolí Sluňákova. Šli jsme se podívat do Rajske zahrady rostlin a živočichů Františka Skály a do Slunečné hory Miloše Šejna. Před odjezdem jsme se tak mohli dozvědět něco víc o přírodě a historii Sluňákova. Jak to tak bývá, všechno jednou končí.... A tím končí i mé vyprávění.

Terezie Koželuhová, 8. A

Dne 12. 4. jsme se ve velmi znavené náladě setkali u autobusu. Po odevzdání potřebných dokumentů hurá směr Horka nad Moravou! V zadní části autobusu už probíhaly menší spory o místa, ale vše se nakonec vyřešilo bez větších hádek. Středeční program byl spíše volnější. Proběhlo ubytování, seznámení s lektory, kteří s námi celou dobu pobytu byli a vytvářeli nám program. Po obědě jsme byli zkoumat vodní živočichy, které jsme měli možnost chytat do sítěk a následně si je prohlédnout. Den jsme završili večerní návštěvou Šantovky. Ve čtvrtek jsme dopoledne sedli na kola a projížděli lužním lesem v Litovelském Pomoraví. I tam nás čekaly aktivity týkající se přírody. Projížďka na kole by byla skvělá, kdyby nám nepršelo. Večer jsme opět zavítali do Olomouce. Při cestě zpět se nám všem klížila víčka. V pátek jsme se zabalili a čekalo nás ukončení a zhodnocení pobytu. Já osobně jsem si to velmi užila, náš pokoj byl čistě ženský, a tak jsme měly občas trochu problém s dodržováním časů večerky. Aby taky ne, když jsme byly čtyři holky na jednu sprchu. Ale jinak bylo vše bez problémů. S hodně lidmi jsem se více sblížila a některé si i oddálila. Celkově bych pobyt zhodnotila velmi pozitivně a mile, ráda bych si ho zopakovala.

Tereza Omelková, 8. A

10. Škola v přírodě 2023 – Revika Vizovice

Škola v přírodě je tu,
všichni šťastní jsme tu,
jeli jsme třema vlakama,
padali jsme sem a tam,
jeli jsme třema vlakama,
padali jsme sem a tam.

Druhý den jsme šli na hrad,
byla tam velká houpačka,
všichni jsme se houpali
a potom taky skákali,
všichni jsme se houpali
a potom taky skákali.

Třetí den jsme hráli hry,
pak jsme šli do čokoládovny,
měli jsme prohlídku velkého zámku,
dávali jsme se jak na pohádku,
měli jsme prohlídku velkého zámku,
dávali jsme se jak na pohádku.

Čtvrtý den jsme šli na kozí farmu,
dali jsme si zmrzlinu,
jahodovou, vanilkovou, žvýkačkovou,
jakou chceš,
jahodovou, vanilkovou, žvýkačkovou,
jakou chceš.

Pátý den jsme odjeli,
všichni jsme se těšili,
jezdili jsme s Markétkou
a hledali suvenýry,
jezdili jsme s Markétkou
a hledali suvenýry.

Žáci 4. A a 4. B společně vyrazili vlakem na týdenní pobyt v přírodě. Během tohoto týdne navštívili vizovický zámek a čokoládovnu, zříceninu Janův hrad a kozí farmu. Kromě toho stmelovaly děti kolektiv nejružnějšími hrami na spolupráci, stavěním společných domečků pro skřítky či trávením společného času při skládání písničky. Odjžděli jsme všichni plní zážitků.

11. Aktivity 6. B

11.1. Naše ranní setkávání 6. B

V pondělí 22. 5. jsme si přichystali pro 2. stupeň ranní setkávání. Vytvořili jsme si plakáty na mezinárodní dny a svátky. Přehled byl na 14 dní. O každém dnu jsme řekli pár zajímavostí. Ukončili jsme to datem 5. 6., kdy je Mezinárodní den ptačího zpěvu. Na závěr jsme ještě zatančili ptačí tanec.

22. 5. Mezinárodní den pro biologickou diverzitu
Tento den podtrhuje důležitost našeho životního prostředí s jeho různorodými biotopy, protože biologická rozmanitost a její ochrana je pro přežití lidstva zásadní.

23. 5. Den želv
Tento den je určen hlavně pro želvy, protože tady žijí už přes 230 milionů let.

25. 5. Den počítačů
V tento den se slaví vznik počítačů.

28. 5. Den her
Sem patří počítačové hry, ale také deskové.

25. 5. Den Afriky
Tento den neslouží k oslavě národa ani státu, ale je to den, ve který bychom se měli nad sebou zamyslet.

31. 5. Den bez tabáku
Tehle den by se nemělo kouřit.

1. 6. Den dětí
Tehle den mají rádi především děti. Na naší škole se každoročně tehle svátek slaví.

2. 6. Den čistého ovzduší
Moderní život lidstva sebou nepřináší jen výhody, ale také negativa.

5. 6. Den ptačího zpěvu
Tento den se slaví od roku 1984, kdy tuto tradici založil anglický přírodovědec Chris Baines, a postupně se k tomu připojilo více států.

Žáci 6. B

11.2. Den Země – Slepá ramena řeky Moravy

Dne 25. 4. 2023 jsme se zúčastnili celoškolského projektového Dne Země. Pro 6. ročník je určena trasa kolem řeky Moravy, přes Kostelany, Kunovský les a zpět do školy. Naše trasa byla dlouhá téměř 11 km. Jde o terénní výuku s cílem upozornit na dopady ničení životního prostředí a připomenout

důležitost jeho ochrany. Šli jsme s 6. C a 6. A. První zastávka byla u Osla, tam jsme posvačili, pohladili osla, zahráli hru a vydali jsme se dál. Po trase jsme se různě zastavovali a paní učitelky nám povídaly a ukazovaly různé zajímavosti týkající se řeky Moravy a jejího okolí. Přišli jsme do Kostelan. Zastavili jsme na křižovatce, sedli jsme si na patník a buď jsme si povídali, hráli hry nebo jsme svačili. Přes Kunovský les jsme se vrátili zpět do školy. Byla to velmi zajímavá terénní výuka, při které jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací.

Žáci 6. B

11.3. 3. místo v dubnové výzvě 10 000 kroků – Zaalejka – kočky a psi 6. B

V dubnové výzvě 10 000 kroků jsme se umístili na 3. místě v kategorii škol a školských zařízení v Uherské Hradišti. Do této výzvy se mohl zapojit, kdo chtěl. Zapojila se skoro celá třída. Cílem bylo každý den zaznamenávat počet ujitých kroků na web organizátorů, do naší vytvořené skupiny. Museli jsme si to opravdu hlídat, protože zpětně kroky nešlo načíst. Z výhry jsme byli rádi a ani jsme to

nečekali. Od města jsme dostali bonbony a diplom. Paní učitelka dostala ponožky, které darovala paní asistence, protože byla ve výzvě z naší třídy nejlepší. Dalšími nejlepšími byli Ester Kaplanová, Kristian Hons a Viktor Zapletal. Aspoň něco jsme pro naše zdraví udělali.

Sabča, Ester, Marek, 6. B

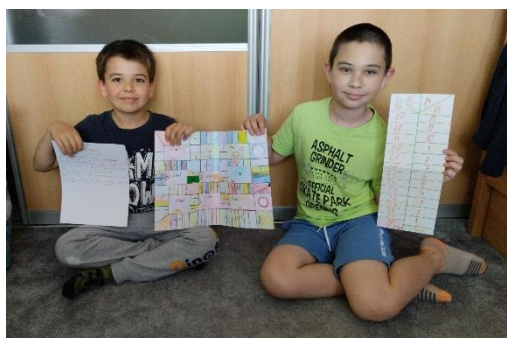
11.4. Běh Kunovským lesem

Na Den dětí se tradičně pořádá Běh Kunovským lesem, kterého se účastní žáci 5. - 8. tříd. Žáci běží ve skupinkách a po trase plní různé úkoly. Naše třída vytvořila smíšená družstva. Běželi jsme 2 holky a 3 kluci nebo 3 holky a 2 kluci. Bylo 8 stanovišť. Na každém stanovišti byli žáci 9. tříd, kteří kontrolovali správnost splněných úkolů. Na prvním stanovišti jsme vybrali jednoho člena týmu, kterého jsme museli nést na nosítkách přes daný okruh. Na druhém stanovišti jsme házeli svázanými tenisovými míčky a měli jsme za úkol jich hodit na tyč co nejvíce. Na třetím stanovišti jsme měli za úkol sestřelit co nejvíce špalíčeků vzduchovkou. Na čtvrtém stanovišti jsme měli za úkol přeskákat umělé kameny. Na pátém stanovišti jsme měli házet ringo kroužky na dřevěnou tyč. Na šestém stanovišti jsme měli házet šipky na terč. Na sedmém stanovišti jsme měli za úkol přelézt pavučinu bez dotknutí sítě. Na posledním stanovišti jsme měli za úkol přejít slecklinu. Náš sváteční den jsme si v přírodě moc užili.

Sabča, Ester, Marek, 6. B

12. Deskové hry

Letos poprvé jsem se přihlásila do kroužku deskových her. Jelikož bylo hodně zájemců, musel se kroužek rozdělit na dvě skupiny.

V deskovkách se učíme hrát nové hry, hrajeme „staré známé“, ale občas skládáme i origamy nebo plníme pracovní listy s šiframi a podobné věci. Jako každý rok, i tento se vytvářely vlastní hry. Musím říct, že byly povedené! Někdo udělal člověče, nezlob se – jen s menší úpravou, někdo zase vymyslel svá vlastní pravidla. Když byly hotové první verze, zkoušely se hrát a pak se popřípadě ještě vylepšovaly. Konečná verze se

pak zalaminovala a tvůrce si ji mohl vzít domů.

Moje hra se jmenuje Fantasy world/ Svět fantasy a patří mezi kooperativní hry. Myslím si, že těchto her je málo. Je určena pro 3–8 hráčů + může být ještě vypravěč, který nehraje, ale čte úkoly a postavy. Cílem je prozkoumat fantasy svět, který je uveden na základní desce: 8 ostrovů s políčky, přístavy a burzami. Na každém ostrově se objevují různé postavy, jako například Královna měsíce, Strážce majáku, horník, lupiči nebo starožitník. U každé postavy se přečte, co je zač, a pak se vybírá z možností, jak se v dané situaci mohl zachovat. Od postavy mohou hráči dostat peníze, zlato, diamanty nebo vítězné body. Ty se na konci hry spočítají, aby hráči podle toho dostali zpětnou vazbu. Hra má dvě verze – kratší a delší. Kratší verze má 12 kol, delší 30. Při nich se plní 3 vylosované úkoly.

Chodila jsem do deskovek sice jen jeden rok, ale i tak to bylo super a rozhodně to doporučuji všem, které baví hrát.

Marie Kročová, 9. C

13. Beseda a autogramiáda s Petrem Horáčkem

Že nevíte, kdo je Petr Horáček? To budete nejspíše hodně velcí a jeho knihy vás minuly. Petr Horáček, český výtvarník a autor knih pro děti, totiž žije a pracuje od roku 1994 ve Velké Británii. První knížky vycházely od roku 2012. Paní knihovnice z Knihovny Bedřicha Beneše Buchlovana pozvaly Petra Horáčka na besedu pro děti a uspěly.

Prváčci měli to štěstí, že se besedy mohli zúčastnit. Navíc si mohli předem vybrat a koupit některou z jeho knih.

Beseda byla od samého začátku poutavá, protože pan Horáček začal kreslit. Prozradil dětem, jak při kreslení míchat barvy pastelkami, jak zvýraznit, že obrázek (třeba koza) je bílý, jak úplně jednoduše nakreslit medvěda v různých náladách, přečetl některé příběhy, prozradil, jak se rodí jeho kniha, a vše zpestřoval vtipnými fotkami a vzpomínkami na svoji babičku.

Prostě byla to super beseda, kterou přijeli natáčet i z televize Slovácko.

Na závěr besedy si pan Horáček při podepisování knih udělal chvilku na pár slov s každým dítětem a každému namaloval obrázek podle knihy, kterou zrovna podepisoval.

Jestli se někdy potkáte s knihou od pana Petra Horáčka, určitě si ji přečtete a prohlédněte. Nejsou to jen tak obyčejné příběhy.

Lenka Koželuhová

14. Limonádový Joe – Slovácké divadlo

Ve středu 17. května předplatitele divadla čekalo jejich poslední představení s názvem Limonádový Joe. Atmosféra divokých přestřelek, odvážných mužů a chytlavé melodie nás hned vtáhly do děje. Limonádový Joe má přesnou mušku a zářící úsměv. Popíjí jen Kolaloku, alkoholu se nedotkne. Bojuje proti padouchům Divokého západu a hájí nový spravedlivý svět. Joe jde cílevědomě za svými předsevzetími, a hlavně za svou láskou, krásnou Winnifred. V cestě mu však brání temná Tornádo Lou, Horác Hogofogo a mnoha dalších záporáků. Za nás se nám tohle představení líbilo ze všech nejvíce a bavilo nás i podání herců ze Slováckého divadla. Už se těšíme, co nám Slovácké divadlo připraví na příští rok.

Terezie Koželuhová, 8. A

15. Příběhy – vyjmenovaná slova

Válka ve sklepě (vyjmenovaná slova po M)

Tenhle příběh se odehrává v Litomyšli a vypráví o rodině Smytových, kteří se jednoho dne nachomýtlí ve starém sklepě. Ve sklepě byli myši, hlemýždi a spousta drobného hmyzu. Živočichové se začali smýkat po zemi a rodina Smytových začala rvát: „My se nebojíme, my budeme bojovat.“ Nakonec se zmýlili a zamkli se ve staré spíži. A tam začali myslet na pomstu. Nakonec vylezli ze spíže a všechny je vymýtili. Nakonec umyli to, co po nich zbylo. Ale omylem rozdmýchali chmýří a nadechli se ho a vymýtili se také. Drastický konec!

Lyžař (vyjmenovaná slova po L)

Byl jeden lysý lyžař, který jel na lyžích a narazil si lýtko a začal vzlykat. Potom plynule šel kulhavým krokem a slyšel mlýn, kolem kterého rostl pelyněk, a okolo bylo rozsypané lýko. Z mlýna vyšel pán, který polykal chléb a držel v ruce plyšového medvídka, který plýtl medem. Venku se začalo blýskat.

Vyjmenovaná slova po S

Byl jeden syn, který měl sýkoru a sýčka, krmil je syrovým sýrem. Jeho strýc měl sysla, který syčel. Strýc se rozhodl jít se systemem na procházku při sychravém počasí. Šli kolem kopce, ze kterého se sypala suchá hlína, která je zasypala.

Žáci MD

16. Zahradní slavnost – Škola ztracená ve filmu – ve fotografii

17. Polonéza 9. ročníku ve fotografii

